

Jeg saa for øvrigt helst, at denne Sag kunde falde helt bort, navnlig af Hensyn til, at vi have en Forsvarskommission siddende, som nu har arbejdet i adskillige Aar. Det vilde være naturligt, om Spørgsmaal af denne Art bleve henviste til Forsvarskommissionen og bleve tagne med ind i dens Overvejelser vedrørende vort Forsvars Ordning. Det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) mente, at man meget godt ved saadanne Lejlighedslove kan reformere snart paa det ene og snart paa det andet Sted af vort Forsvarsvæsen. Det forekommer nu ikke mig heldigt, men at det ærede Medlem mener det, er naturligt, fordi han saa mange Gange har været med til at lovgive om vort Forsvarsvæsen, saa om han gør det en Gang mere eller mindre, har ikke stort at sige for ham. Naar vi have en Forsvarskommission siddende, er det naturligt, at Spørgsmaal som disse blive henviste til den, og der er jo intet i Vejen for, at der kan komme en særlig Indstilling fra Forsvarskommissionen, før den har endt hele sit Arbejde.

Zahle: Det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen) opfordrede den højtærede Krigsminister til at udtale sig om det Spørgsmaal, hvorvidt man kan kommanderes fra Geledet til Ministeriet og fra Ministeriet til Geledet. Var det ikke saaledes, det ærede Medlem sagde? (*Martin Madsen:* Det kan undertiden ske). Det kan undertiden ske, siger det ærede Medlem. Den højtærede Krigsminister har for længst besvaret det Spørgsmaal. Han skriver nemlig i sin lille Bog „den ny Tid“, som han udgav i 1895: „Krigsministeren“ — det var den daværende Krigsminister, General Thomsen — „vilde forsvare Udnævnelsen ved at paastaa, at Officerer kommanderes til Tjeneste i Ministeriet, men da denne Opfattelse hverken har Hjemmel i Hærloven eller i Sagens Natur, saa o. s. v.“ (*Martin Madsen:* Det er ingen Lov). Men det ærede Medlem vil se det modsatte af hans Opfattelse gøres gældende af Ministeren. Jeg gaar nemlig ud fra, at den højtærede Krigsminister endnu nærer den samme Opfattelse, som da han stod som Venstres Fører — eller som Venstrefører — i 1895. Efter Krigsministerens daværende og formodentlig ogsaa nuværende Opfattelse, har det hverken Hjemmel i Hærloven eller i Sagens Natur, at en Officer kommanderes til Tjeneste i Ministeriet. En Officer gaar frivilligt fra Geledet til Tjenesten i Mini-

steriet, det kommanderes han ikke til. Det er et Forhold, der ordnes efter Overenskomst, og naar en Officer efter egen Begæring eller efter Overenskomst, hvad man nu vil sige, er gaaet til Tjeneste i Ministeriet, kan han efter Hærlovens § 138 ikke avancere. Derfor var det ulovligt, at Oberst Bahnson som Krigsminister avancerede til Generalmajor. Det Bahnsonske Avancementsforhold var det, at han den 8. Januar 1879 blev forfremmet fra Kaptajn i Artilleriet til Oberst og ansat til Tjeneste foreløbig i Krigsministeriet, indtil han under 1. November 1879 udnævntes til Departementschef, den 1. November 1880 udnævntes han til Direktør i Krigsministeriet, under 12. September 1884 til Krigsminister og under 15. Oktober 1888 til Generalmajor — det var hans første ulovlige Avancement — udenfor Nummer i Fodfolket. Det var ulovligt, det protesterede Venstre imod i 1894, og det sluttede den nuværende højtærede Krigs- og Marineminister sig fuldt ud til i sin lille Bog „Den ny Tid“, ligesom han ogsaa i sin Tid stemte for den i dette Forhold begrundede Misbilligelse, som blev udtalt af Folketinget, idet nemlig den nuværende Krigsminister gjorde gældende, at det hverken har Hjemmel i Hærloven eller i Sagens Natur, at en Officer kommanderes til at gøre Tjeneste i Ministeriet.

Det er ogsaa en mærkværdig Sag, at Krigsministre lade sig selv avancere, medens de ere Krigsministre. I sin Tid, da Tscherning var Krigsminister, var Forholdet et andet. Det fortællles i alt Fald, at efter Slaget ved Bau tog Frederik den 7de Epauletterne af sine egne Skuldre for at sætte dem paa Tschernings Skuldre, idet han derved vilde udnævne ham til Oberst, men Tscherning nægtede at modtage denne Udnævnelse, fordi, sagde han, han ikke vilde underskrive sit eget Avancement. Men nu have vi set først Bahnson blive General, medens han var Krigsminister, saa have vi set Thomsen avancere, saa Schnak og nu ogsaa Madsen. Alle ere de avancerede, medens de vare Krigsministre, og for alles Vedkommende har Avancementet været ulovligt. Selv om man vilde slutte sig til den Opfattelse, som ikke er Krigsministerens, men hævdes af det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds, at en Officer kan kommanderes til at gøre Tjeneste i Krigsministeriet, er dog Oberst, Krigsminister Madsens Udnævnelse til Generalmajor ulovlig, idet han var udenfor Nummer efter egen Begæring. Han var ikke traadt udenfor Nummer for at over-